

Άννα Μπαχτή

Με άρθρο του ο κ. Κοτσιφάκης, πρώην πρόεδρος της ΟΛΜΕ, στην [Εφημερίδα των Συντακτών](#), κατακεραυνώνει τον κ. Λιάκο για το υπόμνημά του, που αφορά την αναδιάρθρωση της Μέσης εκπαίδευσης, κατηγορώντας τον πως εκφράζει τις προσωπικές του απόψεις. Θυμίζουμε ότι ο πρώην πρόεδρος της ΟΛΜΕ είναι τώρα σύμβουλος του Υπουργού Παιδείας κ. Φίλη, μέλος της 12μελούς επιτελικής ομάδας εμπειρογνομώνων για την υλοποίηση του ΕΣΠΑ καθώς και διορισμένο μέλος από τον Υπουργό στην 36μελή επιτροπή διαλόγου του κ. Λιάκου.

Καταγγέλλει ότι οι απόψεις Λιάκου, “κινούνται στο πλαίσιο της νεοφιλελεύθερης ατζέντας” και ότι, «αν εφαρμόζονταν, θα οδηγούσαν στο ξεθεμελίωμα όσων θετικών αλλαγών έγιναν τα τελευταία δύο χρόνια και στην επαναφορά των ταξικών φίλτρων στην εκπαίδευση». Επίσης, πληροφορεί τους αναγνώστες ότι η “επιτροπή του Εθνικού και Κοινωνικού Διαλόγου, παρέδωσε στο ΥΠΠΕΘ το Μάιο του 2016 τις προτάσεις, που διαμορφώθηκαν από τις υποομάδες ή κατατέθηκαν στην διάρκεια του διαλόγου, χωρίς βεβαίως στο σύνολό τους να δεσμεύουν όλα τα μέλη της επιτροπής’.

Ποιον κοροϊδεύει;

Ο κ. Κοτσιφάκης ως στέλεχος πλέον του Υπ. Παιδείας, αφού πολύ γρήγορα μεταπήδησε στο κυβερνητικό επιτελείο διορίστηκε από τον Υπ. Παιδείας μέλος της επιτροπής για τον προσηματικό διάλογο για την Παιδεία, με επικεφαλής τον κ. Λιάκο. Συγχρωτιζόταν με όλους τους παρατρεχάμενους, που συνωστίζονται στα τραπέζια των εθνικών διαλόγων και κατήγγειλαν τις “ισχνές μειοψηφίες - συντεχνίες” που εμποδίζουν το θεάρεστο έργο της μεταρρύθμισης της Παιδείας, όταν τα εκπαιδευτικά σωματεία, οι αδιόριστοι και οι φοιτητικοί σύλλογοι κινητοποιούνταν για να εμποδίσουν τις διαδικασίες του εθνικού διαλόγου, που οδηγούν στην υποταγή του δημόσιου σχολείου και των εκπαιδευτικών στις επιταγές των μνημονίων του ΟΟΣΑ, της ΕΕ και του κεφαλαίου.

Με πολλά χρόνια υπηρεσίας στη Δημόσια Εκπαίδευση και στο συνδικαλισμό γνωρίζει πάρα πολύ καλά το βιογραφικό του κ. Λιάκου, ως ανθρώπου του Σημίτη, υποστηρικτή της μεταρρύθμισης Γιαννάκου, όταν το φοιτητικό κίνημα χτυπιόταν ανελέητα στους δρόμους για την υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστημίου και του άρθρου 16. Οι απόψεις του ήταν γνωστές και παρόλα αυτά αποδέχθηκε να γίνει μέλος της επιτροπής αυτής.

Το πόρισμα του Εθνικού διαλόγου που παραδόθηκε στον Υπουργό Παιδείας το Μάιο του 2016 περιγράφει ακριβώς το ίδιο σχέδιο με αυτό του Υπομνήματος της 1/9/2016 με πιο αναλυτικές οδηγίες εφαρμογής. Το πόρισμα του εθνικού διαλόγου δεν αποτελεί, όπως αφήνει να εννοηθεί ο κ.Κοτσιφάκης, ένα άθροισμα ιδεών των διαφόρων υποομάδων, αλλά είναι μία ενιαία συνεκτική πρόταση **άκρως συντηρητικής αντιδραστικής και εκ βάθρων αναδιάρθρωσης του δημόσιου σχολείου. Διαλύει το σχολείο, βάζει οριστικά ταφόπλακα στο μαζική δημόσια εκπαίδευση**, εξοβελίζει βίαια χιλιάδες μαθητές στην κατάρτιση από τα 16 τους, προτείνει ακριβώς την ίδια δομή 4ετούς γυμνασίου και 2ετους ελιτίστικου Λυκείου σκληρών εξετάσεων, κατά τα πρότυπα του απολυτήριου IB. Διαμορφώνει όρους εργασιακής γαλέρας για τους εκπαιδευτικούς με αξιολόγηση εκπαιδευτικών και σχολείων και υπακούει στους όρους της δημοσιονομικής προσαρμογής και του κόφτη στα δημόσια αγαθά.

Το σχολείο που περιγράφεται έχει τη σφραγίδα της στρατηγικής της ΕΕ, της έκθεσης του ΟΟΣΑ του 2011 και του κεφαλαίου. Υλοποιεί τις μνημονιακές δεσμεύσεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. **Επειδή θεωρούμε αυτονόητο πως ο αρθρογράφος συμμετείχε στην ομάδα της ΤΕΕ, οφείλουμε να του επισημάνουμε ότι στο πόρισμα, στη σελ 35, επισημαίνεται πως αντίστοιχη επεξεργασία με το ΓΕΛ θα υπάρξει και για το Τεχνικό και Επαγγελματικό Λύκειο.** Δηλαδή τα ίδια θα ισχύσουν και στο ΕΠΑΛ.

Πολύ αργά δεν βγαίνει να καταγγείλει τον κ. Λιάκο ως νεοφιλελεύθερο, όταν κι ο ίδιος ήταν σε αυτούς που επεξεργάστηκαν τα πορίσματά του; Αν διαφωνούσε, όφειλε να τα καταγγείλει από τότε. Οφείλε να καταγγείλει και τον Υπ. Παιδείας, που τα αποδέχεται ως βάση για συζήτηση, και δίνει εντολή στον κ. Γαβρόγλου να προωθήσει όλα τα πορίσματα στη Βουλή για συζήτηση, προκειμένου να προχωρήσουν στη νομοθέτηση του 3ετους στρατηγικού σχεδίου για την Παιδεία. Όλα τα υπόλοιπα είναι υποκρισία, αφού μάλιστα γίνονται μόνο ύστερα από τις αντιδράσεις που ξεσηκώθηκαν μετά τη δημοσίευση του υπομνήματος Λιάκου στη 1/9.

Ο κ. Κοτσιφάκης στο άρθρο του υπερασπίζεται την πολιτική του Υπ. Παιδείας, όταν για έβδομη χρονιά μετράμε μηδανικούς διορισμούς και χιλιάδες αναπληρωτών οδηγούνται στην

απόλυση, όταν συγχωνεύτηκαν δεκάδες τομείς και ειδικότητες στα ΕΠΑΛ, όταν με τις εγκυκλίους του Υπουργείου κλείνουν ολιγομελή τμήματα τομέων και ειδικοτήτων, Ομάδων προσανατολισμού και κατευθύνσεων στα ΓΕΛ.

Όταν οι μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες στοιβάζονται σε 27αρια τμήματα, όταν με τις πολλαπλές αλλαγές στις αναθέσεις, την εγκύκλιο για τα προγράμματα και την κατάργηση του 3ωρου για τους υπεύθυνους εργαστηρίων, οι εκπαιδευτικοί οδηγούνται σε κινητικότητα και πολλαπλές μετακινήσεις.

Από τη τωρινή του θέση θεωρεί ότι είναι θετικά μέτρα η μαθητεία, οι Περιφερειακές Επιτροπές που θα καθορίζουν τους τομείς των ΕΠΑΛ με βάση τις ανάγκες της αγοράς και όχι με τις επιθυμίες των μαθητών, ενώ δύο χρόνια πριν ήταν ακραίος νεοφιλελευθερισμός. Τα σχολεία γονατίζουν από την υποχρηματοδότηση και εκείνος είναι ικανοποιημένος γιατί συγκρατείται ο προϋπολογισμός στο 2,8% του ΑΕΠ, αλλά δε μας λέει πόσο μικρότερο είναι αυτό το ΑΕΠ.

Όσο και αν προσπαθεί να χρησιμοποιήσει ένα αντιμνημονιακό λόγο στην περιγραφή των προηγούμενων μέτρων και των συνεπειών τους στο δημόσιο σχολείο, στην πράξη έχει αναλάβει ρόλο στην υλοποίηση της μνημονιακής πολιτικής της κυβέρνησης. Ο χειρότερος όμως ρόλος του είναι πως αξιοποιώντας την προηγούμενη θέση του, ως πρόεδρος της ΟΛΜΕ, βάζει πλάτη στην απαξίωση του συνδικαλισμού και διογκώνει την απογοήτευση.

Ο κ. Κοτσιφάκης, όμως, με τη μεγάλη πείρα του γνωρίζει καλά ότι το εκπαιδευτικό κίνημα έχει μεγάλη εμπειρία σκληρών αγώνων και συγκρούσεων με αντιεκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις παλιότερα αλλά και πρόσφατα με την αξιολόγηση, διαθεσιμότητα κλπ. Έχει καθυστερήσει, έχει ανατρέψει πολιτικές και έχει αχρηστέψει νόμους ακόμη και αν έχουν ψηφιστεί. **Για αυτό και επιχειρεί να προκαλέσει σύγχυση και στάση αναμονής στον κλάδο αθρώνοντας τον Υπ. Παιδείας και την κυβέρνηση και φορτώνοντας το αντιδραστικό σχέδιο σε προσωπικές απόψεις του κ. Λιάκου. Όταν η συνέντευξη αυτή δίνεται λίγες μέρες επίσης πριν τις εκλογές για τα Υπηρεσιακά συμβούλια είναι φανερό επιχειρεί να δώσει χέρι βοήθειας στην παράταξή του των ΣΥΝΕΚ που καταγγέλλουν το πόρισμα Λιάκου ως δικής του έμπνευσης και όχι ως κατεύθυνση του Υπ. Παιδείας που εναρμονίζεται πλήρως με την εφαρμογή του 3ου μνημονίου και της έκθεσης του ΟΟΣΑ 2011 και Ε.Ε στη δημόσια εκπαίδευση.**

Ο λόγος είναι και πάλι στον κλάδο με τη ανασύνταξη τη συσπείρωση στα σωματεία για μέτωπο με τους συναδέλφους της Πρωτοβάθμιας, τους γονείς, τους

μαθητές μας και τους φοιτητές. Στους μαχητικούς αγώνες χτίζονται οι προϋποθέσεις ανατροπής της βάρβαρης πολιτικής κυβέρνησης ΕΕ - ΔΝΤ - κεφαλαίου. Αυτό το δρόμο της ρήξης και της ανατροπής φοβάται η κυβέρνηση και ο κ. Κοτσιφάκης, αυτό το δρόμο οφείλουμε να ακολουθήσουμε για να μην ανεχτούμε στον 21ο αιώνα με τη τεράστια ανάπτυξη της γνώσης, της τεχνολογίας και της επιστήμης, η παιδεία των παιδιών μας να γυρίσει χρόνια πίσω, ενώ μπορούν να απολαμβάνουν ολόπλευρη μόρφωση, σύγχρονο, ενιαίο, 12χρονο, δημόσιο και δωρεάν σχολείο με όλα τα παιδιά σε αυτό, χωρίς αποκλεισμούς. Για να μην ανεχθούμε το μέλλον τους να είναι η σύγχρονη δουλεία, χωρίς δικαιώματα. Για να μην ανεχτούμε οι εκπαιδευτικοί να τσακίζονται τα εργασιακά μας δικαιώματα και η ζωή μας.

Μπαχτή Άννα

μέλος Δ.Σ ΟΛΜΕ

με τις Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Δ.Ε.